

1945 – A MI TÖRTÉNETÜNK

Nagypám elbeszélése alapján írom le a mi családi történetünk:

Dédapám osztrák származású feleségével gyermekeivel Edelényben élt. Molnár lévén katonai behívót nem kapott. 1944 decemberében az orosz megszállástól való félelmükben a család német katonatisztekkel együtt, német közlekedési eszközzel, Lengyelországon keresztül Bécsbe utazott az osztrák nagyszülőkhöz. Az édesanya épp negyedik gyermekét várta, a kisgyerekek között nagypám még csak 10 hónapos volt!

Míg a család Bécsben vészelte át a harcokat, Dédapám a Bécshez közeli kremsi vízimalomban talált munkát, ahol ez idő alatt molnárként dolgozott. 1945 januárjában egyik nap meglátogatták Dédapámat. A család békésen sétált a Duna-parton. Majd másnap, váratlan légitámadás csapott le, szőnyegbombázás érte épp ezt a területet!

2 A család 1946 körül

Az dédapa honvágától hajtva, a harcok elmúltával 1945 júliusában tértek haza Edelénybe. Alig két hónapra rá ott született meg legkisebb gyermekük.

Mivel Dédapám köztisztviselő volt a faluban, személyi megtorlás nem érte őket, de malmukat később államosították. A Dédmama évtizedekig nem utazhatott vissza Bécsbe idős szüleit meglátogatni.

Ferencz Attila